

Ер. Ш всичко що чехме, що видехме, и що раздехме Ш тебе, бще единогу ти се молиме, да стбриш, да ни се Шврати очи те, и да станеме христане, ако ли това не стбриш съ насъ, да дадеша Швкти заради насъ въ денъ съдни.

С. Ако искате първши да ви кръстиме, и после ще прогледнете.

Ер. Ако ны кръстиш, и очи те ни се не Шврати, що ще да бъде съ насъ?

С. Едногу Ш въсъ да кръстиме, и ако не прогледне, драги те не се кръщавайте. Оубъдно быде това ерванъ, и на всички: И като со кръстъ единъ, аби мъ се Швориха очи те, и извънка съ велика гласъ, и рече: Іисусъ Христосъ еъсть Бъгъ истинный, и върхувамъ въ него: това като чеха драги те съ големо оубърдие и въра прѣлаха събесе крещеніе, и счислихасе съ православныте христане, и стана радостъ велика на церквата Еожия онай денъ, а многъ и неутѣшили скрбви діяволъ. Кръстилъ прбчес ерванъ и драги те всички що бѣха съ него: и като се кръща въра, Шпада въ очи ти имъ като чеспи, и аби прогледнѣваха. И така ерванъ като стана христанинъ, кашесе многъ заради свое то първо завлѫжденіе, и оудивлѧвашесе на въвлѣніе то Гда нашеши Іисусъ Христъ, и дѣмаше: Ко истинъ живъ бѣлъ на небеси Гдъ Іисусъ Христосъ, когдъ то распѣха наши ти лѣди бѣли, и оубъиха, и погребаха, а мы побезумни мнемъ, че е мъртвъ, и лежи въ гробища та: и бѣшесе въ грѣхъ ти, и со слѣси дѣмаше: Владыко Гди Іисусъ Христъ, сънѣ Бъга живагъ, прости ми, що ти согрѣшихъ въ моето неувѣдѣніе, Почиташе и сгѣшаго Архиепископа, и имаше го като агела Еожия, и Ш него не искаше да се Шдѣби. А царо като видѣ ервана толку раздѣна и оучена, стана мъ воспрѣемникъ въ събесе крещеніе, и търъ мъ имъ Левъ, и направи го единъ Ш Синглита Ипеклисія, когдъ то наричаха Римлане ти Патрікія. Сички ти евреи, дѣто се кръстиха съ ервана бѣха пять хлады дѣши. И даде имъ царо велики дарове, и съ голема радостъ се върнаха въ домовете си съ повелѣніе царево и архиепископово. И така по всички ти села и градове Омиритски не съмъ евреи, но и єлини що имаше просвѣща въра, и като прѣемаха събесе крещеніе, быде велика радостъ по всичката онай земля.

Тия работы като се скршиха, аби святѣшій Архиепископ Григорий совѣтвѣа царя, да повелѣ, да не бъдатъ єврейски кѣши на кѣпъ, но да се разнесатъ, и да се населатъ между христаните, заради да не прѣватъ тайни помежду си соборища, и совѣти, кое то и быде: при това да повелѣ, и закона царскій да се издае таковъ: Никой Ш новопросвѣнны ти євреи да не зема женѣ, и ли мома єврейка, но христанка, така и христанинъ да не зема христанка, но Ш новопросвѣнны ти євреи: ако ли некой престъпи тоба закона, да се постѣчи. Това направи Архиепископъ съ намѣреніе, като се замине нѣколко време, да се измѣши єврейскій родъ съ христанскія, и слѣдъ иѣколко години со всичмъ да заборавятъ старата ветхозаконна въра, и єврейски ти обичаи. И така прбчес